

gere Tid end et Aar ad Gangen, hvilket vilde staa i Strid med Lovforslagets Hensigt at tilvejebringe de nødvendige Betingelser for, at Brugerne kan blive i Stand til at dyrke Jorden paa en saa fordelagtig og indbringende Maade som mulig, hvortil hører, at han kan have en rimelig Udbygning til at nyde Frugten af sine herpaa anvendte Offre af Kapital og Arbeide.

Det er en Selvfølge, at for saadanne Arbeider, som ere udførte, forinden denne Lov træder i Kraft, kan der ikke tilkomme Brugerne nogen Erstatningsret, og Endringsforslaget under Nr. 9 gaar derfor ud paa udtrykkelig at udtale dette.

Søvrigt forbeholder Flertallet sig nærmere mundtlig at begrunde de af det stillede Endringsforslag ved Lovforslagets fortsatte Behandling i Thinget.

Udvalgets Mindretal (N. Andersen [Odense Amts 2den Valgkreds], Johannsen og Scheel) skjønner ikke, at de af Flertallet gjorte Forslag kunne antages at hidføre en virkelig Forbedring i Fæste- og Leiehusmænds Kaar, thi Forslagene ere dels uigjennemførlige, dels overflødige, fordi de kun indeholde allerede gjældende Bestemmelser og dels saadanne, at de ikke ville føre til det tilsigtede Maal. Vi anse det saaledes som det allerede forrige Aar er udtalt i Betænkningen af Johannsen og N. Andersen ikke for gjørligt og ei heller for rigtig at gennemføre Fæstetvang for Huse. Dette udelukker jo imidlertid ikke, at Huse kunne overdrages i Fæste ligesom de hidtil saa mange Steder ere blevne og ventelig ville blive fremdeles. Den af Flertallet foreslaaede § 2 indeholder kun en Gjentagelse af Frd. 27. Mai 1848 og er saaledes overflødig.

De Mangler ved den bestaaende Tilstand, som Flertallet tilsigter at afhjælpe ved Lovforslagets §§ 1 og 2, der nu skulle være §§ 3 og 4, og hvorved man vil overføre Bestemmelserne i Lov af 19de Februar 1861 om Forandringer i Fæstelovgivningen, om Erstatning for Forbedringer paa Gaarde til at gjælde ogsaa for Huse, tro vi ikke ville blive afhjulpne, ved de foreslaaede Bestemmelser, i alt Fald ikke uden i Fordindelse med Gjennemførelsen af Fæstetvang, hvilken vi, som ovenfor anført, ikke anse som gjennemførlig, thi for Leiehusets Vedkommende ville Bestemmelserne meget let kunne omgaaes.

Derimod tro vi det vilde være af en ikke ringe Betydning for Husmandsklassen, at det bliver paalagt Ciere af Huse, naar de ville udleie disse, da at træffe Overenskomst med Leieren om, hvilke Grundforbedringer denne har at besejle paa Huset eller Jordlodden, samt hvilken Erstatning der tilkommer ham derfor i det Tilfælde, at han skulde komme til at frastytte Huset efter Opsigelse fra Cierens Side.

Leieren vil derved kunne opnaa Sikkerhed for, at han faar Nytten af de Bekostninger, han maatte gjøre paa Huset eller Jordlodden, eller ogsaa faae Erstatning derfor. Vi antage heller ikke, at der tilføies Ciere af Huse paa Landet nogen Uret ved at paalægge dem en saadan Erstatningspligt overfor Leierne, thi den Erstatning, som de derefter kunne komme til at yde en Leier, beholde de Værdien for i den Forbedring, Huset er undergaaet.

I Henhold hertil stiller Mindretallet et Endringsforslag til en forandret Affattelse af Lovforslaget, saaledes at dette bliver at betragte som en Udvidelse af Frd. af 27de Mai 1848.

Rettelser:

Sp. 1187 L. 5 fra oven „92,300 Kr.“ læs: 89,100 Kr.

— 1207 L. 12 — „92,300 Kr.“ læs: 89,100 Kr.